

Ворона и рак

Летела ворона по-над морем, смотрит - рак лезет; хап его и понесла в лес, чтобы, усевшись где-нибудь на ветке, хорошенько закусить. Видит рак, что приходится пропадать, и говорит вороне: "Эй, вороно, вороно! Знав я твого батька и твою матір - славні люди були!" - "Угу!" - ответила ворона, не раскрывая рта. "І братів і сестер твоїх знав, що за добрі люди!" - "Угу!" - "Та вже хоч вони і гарні люди, а тобі не рівня. Мені здається, що й на світі нема розумнішого над тебе". - "Эге!" - крякнула ворона во весь рот и упустила рака в море.

1 (*Хорошие.*)